

middel mod Folketinget, paa hvilket Punkt det Medlem jo netop har været Anfører. Han har været Anfører for den Betragtning og Anskuelse, og naar der er Overensstemmelse mellem Ministeriet og dette Medlem, saa har man jo Programmet tydelig nok. Det var jo i den Anledning, jeg sagde Grundlovsbrud, og det tog det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage) mig meget ilde op, og han syntes ogsaa at ville tage Forargelse af, at ville tage den ærede Formand for Folketinget meget ilde op, at noget saadant kunde blive sagt og kunde passere. Jeg kan nu meget vel forstaa, at det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds ikke synes om det og ikke kan lide at høre det, men jeg kan forsikre om, at Tilstanden er saaledes her i vort Folk, at hver Gang der fra den Side bliver proklameret det Program, saa vil det ærede Medlem ogsaa faa her at høre netop det Ord: Grundlovsbrud, og det ærede Medlem vil — vi vide jo ikke, hvor længe vi leve, men han vil sikkert, hvis han bliver siddende her i en Række af Aar — aldrig opleve, i alt Fald at nogen Formand i Folketinget vil paatale dette. Folketinget vil aldrig vælge nogen Formand, som ikke vil give Ytringsfrihed ogsaa paa dette Punkt, og det vilde ogsaa være et stivt Stykke andet. Nu have her i Landet i en Aarrække Højre og Venstre kæmpet med hinanden om dette, og vi fra vor Side have sagt, at Anvendelse af disse provisoriske Love i Kampen mod Folketinget er Grundlovsbrud, og fra d'Hrr.s Side have de ikke en Gang sagt, at det ikke var det, de have kun sagt, at man er kommen uden for de grundlovs-mæssige Forudsætninger. Vi have, som sagt, stredes om denne Ting, og nu, da Striden ikke er afgjort, vil det ærede Medlem have, at vort Parti skal have Munden kneblet i Folketinget, saaledes at vi ikke tør sige vor Mening. Nej, det gaar ikke, paa den Maade faar man ikke Striden afgjort, det kan jeg forsikre det ærede Medlem om.

Naar jeg endvidere undersøgte, hvilke Formaal Ministeriet vilde arbejde for, og hvilke Udsigter det havde til at faa Formaalene gennemførte, saa var det naturligt, at jeg dvælede ved de tre Opgaver, som den ærede Kultusminister har nævnt i Odense. Jeg sagde da om Reformen af Retsplejen, at jeg troede ikke, at den kom frem i første Række i denne Samling, og den højtærede Justitsministers Tale forleden Dag viste fuldstændig, at jeg havde Ret i den Henseende. Med Hensyn til Forholdet til Skattelovene fik vi jo forle-

den Dag en Tale af den højtærede Konseilspræsident. Jeg ser i Højres Blade, at den er nævnt som en Programtale. Jeg har meget nøje læst den igennem i Bladen og i Rigsdagstidenden, men jeg har alligevel ikke fundet noget Program i denne Tale. Den ærede Konseilspræsident begyndte med at sige, at Ministeriet ønskede en saglig og fredelig Forhandling om Love til Gavn for hele Landet. Hvis det er Programmet, saa er det et Program med en saadan Vidde, at jeg tror, at et hvilket som helst Ministerium kunde holde en saadan Tale og underskrive et saadant Program, enten det var af Højre eller af Venstre, et Mæglingsministerium eller et Ikke-Mæglingsministerium, ja selv om det var et Ministerium af Socialdemokrater, saa vilde det vist ogsaa, naar det tiltraadte, sige, at det ønskede en fredelig og saglig Forhandling til Gennemførelse af gode Love for Landet.

Men om selve de foreliggende Lovforslag vilde Konseilspræsidenten jo ikke udtale noget. Han sagde, at Ministeriet vilde forelægge Skattelovene, men hvilket Indhold disse Skattelove skulde have, udtalte han sig ikke om, og paa hvilket Tidspunkt de skulde forelægges, sagde han heller ikke. Han sagde, at naar de bleve færdige, saa kom de. Ja, det er jo en temmelig selvfølgelig Ting, at de komme ikke før i alt Fald. Nu gaar der jo Rygter om, at der laves meget om paa disse Lovforslag; hvorvidt Rygtet er sandt eller ikke, kan man jo ikke have nogen Formodning om, men vi fik jo altsaa ikke noget at vide, hverken om, naar Lovforslagene bleve færdige eller naar de kom. Derimod sagde den ærede Konseilspræsident, at jeg vilde vel ikke betragte Skattelovkommissionens Forslag som et Ideal, ja, han talte endog-saa, som om jeg var bange for, at disse Forslag skulde blive angrebne. Jeg er nu ikke bange for en Diskussion om disse Forslag, de klare sig nok, og jeg vil ogsaa gøre den ærede Konseilspræsident den Indrømmelse, at jeg betragter ikke disse Forslag for at være et Ideal, men jeg betragter dem rigtignok som at være noget nær ved Idealet. Jeg tror nemlig, at Forholdene her i Landet i en Række af Aar have ført med sig, at det vilde være meget fejl om man ikke nu vilde gøre alt for at gennemføre disse Forslag, som der er opnaaet Enighed om. Jeg tror, at de ere egnede dertil, og at de ville vinde Tilslutning trindt omkring i Landet hos de forskellige Samfundskredse, og disse Forslag ere jo heller ikke i den Forstand ny,